

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom 26. februára 2013 v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Krajčoviča a sudcov JUDr. Ing. Antona Jakubíka a JUDr. Libora Duľu v trestnej veci **obvineného T. B.**, pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., o dovolaní obvineného proti trestnému rozkazu Okresného súdu Komárno z 1. marca 2010, sp. zn. 1T/178/2009, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného T. B. sa **o d m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Trestným rozkazom Okresného súdu Komárno z 1. marca 2010, č.k. 1T/178/2009–65, bol obvinený T. B. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 27. septembra 2009 v čase medzi 1.20 hod. až 2.00 hod. v K. na P. vnikol do reštaurácie Z. tak, že vopred pripraveným kovovým páčidlom vypáčil v oblasti zámku vchodové dvere vedúce do reštaurácie, následne vošiel do reštaurácie, kde prešiel do jej zadnej časti a cez otvor vetracej klenby v stene vliezol do miestnosti skladu, odkiaľ odcudzil finančnú hotovosť vo výške 850 Eur v bankovkách rôznej nominálnej hodnoty a stravné lístky v hodnote 48 Eur, ktorým konaním spôsobil pre poškodeného Š. V., nar. X., škodu vo výške 898 Eur.

Okresný súd za to obvinenému uložil podľa § 212 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l/ a § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením na jeho výkon podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd obvineného zaviazal titulom náhrady škody zaplatiť

poškodenému Š. V., nar. X., V., K., sumu 850 Eur a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. so zvýškom nároku na náhradu škody poškodeného odkázal na občianske súdne konanie.

Obvinený proti vyššie uvedenému trestnému rozkazu podal odpor označený ako „odvolanie proti trestnému rozkazu“ na pošte 30. marca 2010.

Zo zápisnice Okresného súdu Komárno (č.l. 75, sp. zn. 3Tp/14/2010) vyplýva, že menovaný obvinený bol zadržaný 9. apríla 2010 a pri jeho výsluchu sudcom pre prípravné konanie 10. apríla 2010 uviedol, že v trestnej veci vedenej pod sp. zn. 1T/178/2009 berie odpor proti trestnému rozkazu, ktorý mu bol doručený 23. marca 2010 späť.

Následne konajúci sudca Okresného súdu Komárno uznesením z 12. apríla 2010, č.k. 1T/178/2009–78 podľa § 355 ods. 7 Tr. por. zobral na vedomie späťvzatie odporu z 31. marca 2010, obvineným T. B., proti trestnému rozkazu Okresného súdu Komárno z 1. marca 2010, č. k. 1T/178/2009 – 65, ktorý mu bol doručený 23. marca 2010. **Trestný rozkaz sa tak stal právoplatným 10. apríla 2010** v zmysle § 356 písm. b/ Tr. por. (dňom jeho späťvzatia).

Proti vyššie citovanému trestnému rozkazu okresného súdu podal obvinený 13. júla 2011 dovolanie (č.l. 95) na Najvyšší súd Slovenskej republiky, v ktorom uviedol, že samosudca o jeho podanom odvolaní proti trestnému rozkazu vôbec nerozhodoval a žiadne predvolanie na hlavné pojednávanie mu doručené nebolo. K späťvzatiu odporu uviedol, že odpor on späť nezobral, len pri výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie v inej trestnej veci uviedol, že „na hlavnom pojednávaní asi zoberie späť odpor“.

V ďalšom podanom dovolaní z 22. mája 2012 (č.l. 104-105) obvinený opakujúc dovolacie námietky uviedol, že bolo porušené jeho právo na obhajobu podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por., že súd rozhodol v nezákonnom zložení podľa § 371 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a že vo veci konal alebo rozhodoval orgán činný v trestnom konaní, sudca alebo prísediaci, ktorý mal byť vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania podľa § 371 ods. 1 písm. e/ Tr. por.

Neskôr obvinený vo svojom dodatku k dovolaniu z 24. júna 2012 (č.l. 103) svoje námietky opäť zopakoval a navyše uviedol, že na konajúceho samosudcu podal trestné oznámenie pre prečin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., ktoré však bolo odmietnuté.

K dovolaniu obvineného sa vyjadrila Okresná prokuratúra Komárno, ktorá navrhla dovolanie obvineného podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietnuť, nakoľko nie sú splnené podmienky dovolania podľa § 372 Tr. por.

Predseda senátu dovolacieho súdu po preskúmaní predloženého spisového materiálu súdom prvého stupňa, ako aj samotného dovolania podľa § 381 Tr. por. nariadil vo veci neverejnú zasadnutie, lebo zistil, že nie sú splnené podmienky na jeho podanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že dovolanie obvineného nebolo podané spôsobom aký sa vyžaduje v ustanovení § 373 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého obvinený môže podať dovolanie len prostredníctvom obhajcu. Nebolo však žiaduce ani účelné postupovať podľa § 373 ods. 4 Tr. por. a odstraňovať tento nedostatok, lebo bolo zrejmé, že v danom prípade nie sú splnené podmienky dovolania predpokladané v § 372 ods. 1 Tr. por.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. **oprávnené osoby, okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté.** Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 Tr. por. môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

Podľa ustanovenia § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. proti právoplatnému rozhodnutiu súdu druhého stupňa môže podať dovolanie z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 Tr. por. obvinený vo svoj prospech proti výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Ustanovenie § 372 Tr. por. vyžaduje súčasné splnenie dvoch podmienok na podanie dovolania, a to využitie zákonného práva podať riadny opravný prostriedok a zároveň podmienku, že o tomto opravnom prostriedku bolo rozhodnuté.

Zo spisového materiálu je zrejmé, že prokurátor odpor voči trestnému rozkazu nepodal a odpor podaný obvineným bol vzatý späť, čo jednoznačne vyplýva zo zápisnice o výsluchu obvineného (č.l. 77). Túto skutočnosť neskôr zobral konajúci sudca na vedomie (č.l. 78).

Citovaný právoplatný trestný rozkaz nie je rozhodnutím súdu druhého stupňa, a preto proti nemu mohol na podnet podať dovolanie len minister spravodlivosti (§ 369 ods. 1 Tr. por.).

V prípade, že by obvinený nebol vzal podaný odpor späť, došlo by k jeho zrušeniu na hlavnom pojednávaní po prednesení obžaloby prokurátorom (§ 355 ods. 10 Tr. por.). Tým by však vznikol stav neexistencie rozhodnutia preskúmateľného dovolaním. Takým rozhodnutím napadnuteľným dovolaním obvineného by mohlo byť iba niektoré z rozhodnutí uvedených v § 368 ods. 2 Tr. por., do ktorého by vyústilo hlavné pojednávanie, ovšem za predpokladu, že by obvinený využil svoje zákonné právo podať proti takému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté.

Podanie odporu obvineným proti trestnému rozkazu nemožno považovať za riadny opravný prostriedok, ktorého uplatnenie je požadované ustanovením § 372 Tr. por. o podmienkach dovolania.

Odpor proti trestnému rozkazu totiž nevyvoláva prieskumné konanie súdom druhého stupňa ohľadom rozhodnutia proti ktorému smeruje, ale je len procesným úkonom, ktorým strana v súdnom konaní odmieta skrátenú formu konania (trestný rozkaz vydaný súdom), a ktorý v nadväznosti na to zakladá povinnosť súdu prerokovať vec na hlavnom pojednávaní ako je to ustanovené v § 355 ods. 3 Tr. por.

Z uvedeného potom vyplýva, že neboli splnené podmienky dovolania podľa § 372 Tr. por., a preto najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) dovolanie obvineného T. B. podľa § 382 písm. d/ Tr. por. odmietol na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. februára 2013

JUDr. Peter K r a j č o v i č, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Libuša Jánošíková